

Del af deres disponible Udlaansmidler i Statsobligationer. Jeg har ikke ønsket at gaa denne Vej. Jeg tror ikke, det er nødvendigt, og det vilde ikke stemme med vorer Sædvaner og vor hele Betragtningssmaade. Jeg føler mig altsaa overbevist om, at det Maal, der her tilstræbes, vil kunne naas ad Overenskomstens Vej, og uden at man behøver at tage sin Tilflugt til Tvangsforholdsregler.

— Dette er de Hovedsynspunkter, som have været ledende for mig ved Fremsettelsen af dette Forslag. I øvrigt ville de nærmere Bestemmelser fremgaa af selve Forslagets Ordlyd, og jeg behøver neppe at komme stærkt ind derpaa. Obligationerne skulle udstedes i Serier til et Beløb af indtil 10 Mill. Kr. hver, og de kunne bære en Rente af $3\frac{1}{2}$, $3\frac{3}{4}$ eller 4 pCt. aarlig. Det vil atter sige, at man stiller Finansministeren til en vis Grad frit med Hensyn til, hvilken Art af Obligationer han mener har bedst Adgang til at blive anbragt paa Markedet paa for Statskassen nogenlunde fordelagtige Vilkaar. Der er intet i Vejen for, at der kan aabnes to konkurrerende Serier, saa at der kan sælges af den ene eller af den anden f. Eks. 4 pCt.s eller $3\frac{3}{4}$ pCt.s Papirer, efter som Markedet maatte stille sig mest gunstigt for den ene eller den anden. — Der er, som man vil se, fastsat en forholdsvis kort Amortisationstid, 40 Aar. Det er for at gøre Obligationerne mere tiltrækkende for saadanne Pengeinstitutter, som ønske at faa deres Kapital gradvis fri igen i Løbet af en ikke alt for lang Aarrække. Jeg tror ogsaa, at denne Bestemmelse vil lette Obligationernes Afsætning.

Dette Forslag og de Tanker, der have baaret det, have i Folketinget fundet en velvillig Modtagelse hos alle Partier med Undtagelse af eet. Regeringsvenstre, Højre og Socialdemokraterne stemte for Forslaget. Det eneste Parti, der i Folketinget ikke har stemt derfor, er det radikale Venstre. Men ogsaa dette Parti udtalte sig dog om Forslaget paa en saadan Maade, at jeg ikke har faaet det Indtryk, at det egentlig principielt er Modstander deraf, om det end heller ikke vilde støtte det. Jeg haaber nu, at den samme Velvillie, der har mødt Forslaget i Folketinget, ogsaa maa møde det i dette høje Ting, og jeg anbefaler det til det høje Tings Velvilje.

Braamsen: Den højtærede Finansminister skuffer sig ikke i sin Forventning om, at i hvert Fald det Parti, jeg hører til, anser det for overordentlig ønskeligt at anbringe Statslaan i Indlandet, saa meget som det nu efter Omstændighederne lader sig gøre; der er i saa Henseende kun een Mening indenfor Højrepartiet. Men naar vi dog ville stille Forslag om at faa dette Lovforslag henvist til Undersøgelse i et Udvalg, er det, fordi den højtærede Finansminister her foreslaar en Form for saadanne Laans Optagelse, som, saavidt jeg ved, ingen Sinds har været brugt og heller ikke tidligere har været foreslaaet. Hidtil have Forslag af den Art ikke indeholdt en Bemyndigelse een Gang for alle, idet saa hele Resten overlades til Finanslovsbestemmelser, men man har vedtaget Love til Erhvervelse af bestemte Aktiver med Bemyndigelse til at laane dertil. Den højtærede Finansminister har med Rette ment, at der vilde blive en større Elasticitet, at han vilde komme til at staa betydeligt mere frit, naar man anvendte den Form, han her har foreslaaet. Vi ere imidlertid ikke ganske sikre paa, at Elasticiteten ikke kunde blive noget for stor. Jeg har forstaaet den højtærede Ministers Udtalelser, ogsaa hans Udtalelser i det andet Ting, saaledes, at Talen ikke blot vil blive om Udgifterne til de Jernbaneanlæg, Havneanlæg og i det hele Samfærdselsforanstaltninger, som danne indtægtgivende Aktiver paa Finanslovens § 27, men at der ogsaa vil kunne blive Tale om Udlaan af Statskassen. Desuden vil den højtærede Minister jo ikke overse, at den Bemyndigelse, han her foreslaar tillagt sig i Forbindelse med Folketingets Finansudvalg, i det hele til Benyttelse ved Finanslovens Vedtagelse, ikke gives til ham alene, men ogsaa til de Efterfølgere i hans høje Stilling, som maatte tiltræde den; medens denne Lov har Gyldighed. Og jeg kunde saa ret vel tænke mig, at der kunde blive foreslaaet og ogsaa vedtaget i Folketinget en Anvendelse, som dette høje Ting ikke vilde gaa med til. Men at faa Uoverensstemmelse paa Finansloven paa dette Grundlag vil den højtærede Finansminister sikkert anse for at være meget lidet ønskeligt.

Det er altsaa især dette Lovforslags § 1, som vi gerne ville have nærmere overvejet, men for Resten er der ogsaa nogle